

прѣдисловіе на издашіе му Димостепа. Когда прѣди освобожденіе Гърціи, тѣхни тогдаши учени сѫ мыслили тако противъ Българъ, какъ то ся види да е мыслилъ академійскій профессоръ Атанасъ одѣ Стагира, то ся разбира лесно днѣшии свободини Гърцы, колко повѣчъ ся трудїть да разпространятъ Единизмъ, и пѣ имѣюще гдѣ другадѣ, защо то гы вси народи напрьзихъ и изтирихъ, налѣгнали сѫ на Българи ползующе ся одѣ тѣхно невѣжество! Нѣ дали нѣюще угрѣе и наше просвященія слѣнци да разгони страшная сія явленія помръченія въ нашъ Българскіи зрешикъ!

Мы глѣдамы днѣсь еще въ цѣлѣ Македоніѣ д' обитателѣ се Българи, также въ Ипиръ, Тессаліѣ, многи отъ първаї врѣмена находятъ ся обитающе. Колико за Тракіѣ, тамо вѣкы римогърцкое число е съвсѣмъ малко, и то само паблизо около Цариграда въ пѣколко селца, и въ бѣломорски країбѣжія отъ Цариграда до Солунъ находятъ ся градове, гдѣ ся говори римогърцкий языкъ; пѣ и въ тыя градове знамянита чистъ отъ жители сѫ Българи. Тіи градове сѫ: Силиврія, Ираклія (Ерегли), Ганосъ, Авраха, Калиполисъ, и други до Дарданеліѣ (Еліспондъ), а отъ вѣнъ Дарданеліѣ; Кардія, Еносъ и Кишанъ (гдѣ ся влива Марицѫ рѣка въ бѣло море), Макри, Маронія, и проч. даже до Солуна весма малонаселени Градове сѫ; а окрестна тыхна сухоземна села сѫ почти вси чисти и непомѣсени Българи. Въ Мореѣ отъ стара врѣмяна находаемѣ Българи одавно вѣкы сѫ изгубили матерный си языкъ и съ томъ и народность. Само имяна на пѣколко села, горы, рѣки и мѣста съхранили Българско названіе, и то повѣчъ изкрывено на гърцкы. Колико за тѣхъ вѣкогда бывшихъ Българъ, мы пѣмамы що да кажемы, пѣ за вышепомяняхтыя, кои сѫ отдалѣчени отъ срѣдоточія Българіи, и обиколени отъ непріятелы нашыя народности Гърцы, дали неще гы изнароди Гърцкое-лукаво священство и новая пропаганта Единизма, ако ся мы несъбудимы?... А то наше събужденіе състои, да ся потрудимы въ развитіе на нашъ книжевность; да рас-